

EIGENWIJZE OVERWEGINGEN

Tokio 1940 – De Nijlboot – En de twee wandelaars.

Ziezoo, we gaan dus toch niet naar Tokio in 1940! Ik moet zeggen, dat is een heele opluchting. Want ik geloof nu niet, dat men er in Europa zoo erg op gesteld was om naar Tokio te gaan voor de komende Olympische Spelen.

Niet alleen dat het op zichzelf al zijn groote moeilijkheden met zich zou hebben gebracht om een groep atleten voor zulk een langen tijd naar de andere zijde van de wereld te sturen, maar ook de verhoudingen in het Oosten lokten niet aan.

Weliswaar stelde Japan den oorlog met China voor als een soort „woordenwisseling-met-bijgeluiden" en verzekerde het dag in dag uit, dat deze kleine oneenigheid met China de Olympische Spelen niet in het minst in den weg zou staan, maar iedereen voelde toch met zijn klompen aan, dat Japan op dit oogenblik nu niet bepaald de meest gewijde plaats voor dergelijke verbodings-spelen was.

Intusschen schijnen alle persberichten, dat Japan zou afzien van de organisatie der Olympische Spelen en die met de regelmaat van een uurwerk werden tegengesproken, niet zoozeer van allen grond ontbloot te zijn geweest als men steeds heeft willen doen voorkomen.

Japan geeft nu zelf toe van de organisatie af te zien en het I.O.C. kan dus opnieuw beginnen om de Spelen voor '40 ergens onder te brengen.

Voor niets hebben dus de Comité-leden enkele maanden geleden met een boot op de Nijl heen en weer gevaren om de zaak voor Tokio te regelen. Nu lijkt me dat voor hen niet zoo heel erg. Waarschijnlijk gaan ze weer wat varen met de Nijl-boot, om opnieuw de komende Spelen te bespreken en ik moet zeggen, ik ken een vermoeiender bezigheid....

Heel anders staat het echter met die twee dapperen, die al eenigen tijd te voet onderweg zijn naar Tokio, waar zij tegen 1940 denken aan te komen. Hopelijk kan men hen nog tijdig bereiken en hun vertellen waar de Spelen wel zullen plaats vinden. Misschien komen zij dan toch nog op tijd aan.

Het zal je anders gebeuren, dat je naar Tokio loopt, om daar tot de ontdekking te komen dat je eigenlijk in Helsingfors had moeten zijn....

Over zwembkampioenschappen – De Deutsche dames – En sportiviteit.

Wat houden sommige lieden er toch een vreemdsoortige opvatting op na.... Ik moest hieraan denken, toen ik het bericht las, dat de Deutsche Rijkssportleiding besloten had om geen zwemsters naar de Europeesche zwembkampioenschappen in Londen te sturen, omdat.... die toch niet zouden kunnen winnen van de Nederlandsche en de Deensche dames.

Ik vind dat een eigenaardige manier van doen, waarbij de sportiviteit te zoeken is. Men stuurt toch niet alleen menschen uit naar sportontmoetingen, als men zeker is met een overwinning terug te zullen komen?

Als deze methode overigens consequent wordt doorgevoerd, had men nog wel een stuk of wat zwemmers ook kunnen thuislaten, die zeker geen kans maken tegen de Hongaren....

Enfin, een gokje moet er altijd bij zijn.

Maar wat een verschil in opvatting overigens met bijvoorbeeld

Padgham, de vermaarde Engelsche golfspeler, winnaar van het open Ned. kampioenschap te Den Haag.

de Indische voetballers bij de wereldkampioenschappen. Die geloofden toch ook niet dat zij het wereldkampioenschap zouden winnen en zijn toch speciaal uit Indië naar Europa gekomen!

Maar neen, deze vergelijking gaat toch eigenlijk ook niet op. Want de heer Van Bommel geloofde nog aan een verrassing en de Duitsche zwemsters blijkbaar niet....

Over Joris van den Bergh – Over den Tour de France – En nog eens over Joris.

Woensdag sprak ik Joris van den Bergh; of beter Joris van den Bergh sprak mij. Met uitgestoken hand kwam hij op me toe:

„En, wat zeg je van m'n ploeg in de Tour? Eerst wint Schulte een rit, en nu Middelkamp! Geen spoor van kritiek nu, hè? Ja, maar Joris weet wel hoe hij een ploeg moet samenstellen. M'n beste man, ik kan het je nu wel vertellen, maar ik heb precies geweten dat het zoo zou loopen. En geloof mij, je hoort nog meer van ze."

Twee dagen later sprak ik Joris zelf aan. Hij zag me niet. Met zijn hoofd diep in de kraag van zijn jas gedoken, liep hij door het stille Princenhage. De enkele menschen op straat, die hem enkele dagen geleden nog vriendelijk en joviaal groetten, keken hem nauwelijks aan. Tja, ondank is nu eenmaal 's werelds loon.

„'t Is verduiveld jammer", was het eenige, dat ik op dat moment tegen van den Bergh wist te zeggen. Hij keek me alleen maar eens van opzij aan en ik zag tranen in zijn oogen, die eergisteren nog zoo levendig flonkerden.

„'t Is zonde.... 't is jammer, was het eenige dat hij mij antwoordde. „En nu hoor je zeker van niemand meer wat," drong ik aan, gedachtig aan hetgeen hij mij Woensdag vertelde van al die enthousiaste brieven uit het heele land.

„Ja toch," erkende Joris met een zucht. „Ik heb één telegram gekregen. Er stond alleen in: „ha-ha-ha-ha!", ondertekend Anonymus."

Dat moet van Melhado zijn geweest....

SINNER.

CONCOURS-HIPPIQUE HOOFDDORP WOENSDAG 20 JULI 1938

Morgenprogramma begint 10.45 uur; middagprogramma 1.45 uur. • Groote Parade van landelijke ruiters met springconcours, w.o. zeer bekende springpaarden • Toegangsprijzen voor het terrein met verhoogde staanplaatsen f 0.75; voor zitplaatsen in de overdekte tribune f 1.50 en f 2.—; een en ander plus belasting • Er rijdt een autobus naar Hoofddorp vanaf het station Haarlem (achterzijde) ieder vol uur en vanaf het Surinameplein te Amsterdam eveneens 5 minuten vóór elk vol uur •

Assurantiebedrijf J. V. J. BERTHOLE Jr.

LANGE HEERENSTRAAT 11 • HAARLEM • TELEFOON 14268

Ziekteverzekering en ongevalverzekering.

Vereenigingspolis Vraagt inlichtingen.